

Jan Paweł II

WypraszaJ, Maryjo, Twojemu ludowi laskę świętości : "Anioł Pański" : (Warszawa, 13 czerwca 1999)

Salvatoris Mater 2/1, 339-340

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Anioł Pański”³⁵.
(Warszawa, 13 czerwca 1999)

WypraszaJ, Maryjo, Twojemu ludowi łaskę świętości

[76] „Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy” (Łk 1, 46-47).

Wraz z Maryją, Matką Jezusa, wielbimy Boga i radujemy się w Nim, „bo wejrzał na uniżenie służebnicy swojej” (Łk 1, 48) i wybrał Ją do współpracy w dziele naszego zbawienia. Dzięki Niej, wielkie rzeczy uczynił Bóg Ojciec w Duchu Świętym przez swojego Syna, Jezusa Chrystusa. Jej wielkoduszne *fiat* – „niech mi się stanie” – otwarło niejako nową drogę historii, po której od dwóch tysięcy lat Bóg Wcielony idzie wnie z człowiekiem. Maryja, Matka Chrystusa i Matka Kościoła, nieustannie wskazuje na tę Jego obecność, pomaga wciąż na nowo przyjmować ją, rozważać w sercu i nią się radować.

Wraz z Maryją dziękujemy Bogu za tych świadków Jego obecności, którzy wyrosli z naszego pokolenia. Wielbimy Go, wierząc, że z Niego pochodzi ta moc, która pozwala słabym ludziom wytrwać w miłości mimo ciężkich prób i doświadczeń. Niech przykład męczenników wyniesionych dzisiaj na ołtarze, umacnia nasze życie religijne, naszą nadzieję i ufność. Niech stanie się oparciem dla każdego, kogo trudna codzienność wystawia na pokusę wątpienia i zniechęcenia. Obyśmy nie przedstawiali czerpać od Chrystusa, Syna Maryi, tej mocy, która napelnia serce człowieka odwagą wiary, ufnością w Bożą Opatrzność i miłością, mocniejszą od śmierci.

Wielbimy Boga również za wiarę, nadzieję i miłość tych dwojga wyznawców, którzy dziś dostąpili chwały ołtarza: Reginy Protmann i Edmunda Bojanowskiego. Ich całkowite oddanie w służbie Chrystusowi, Kościołowi i człowiekowi, zwłaszcza potrzebującemu materialnego i duchowego wsparcia, stało się drogą świadectwa o miłości Ojca, który jest w niebie. Dla nich samych [77] stało się drogą świętości. Niech ich świadectwo ożywia wrażliwość dzisiejszych uczniów Chrystusa na potrzeby innych. Niech pobudza do bezinteresownej służby w duchu miłości Boga i bliźniego. Niech stanie się drogowskazem dla wszystkich, którzy pragną świętości.

Matko Słowa Wcielonego, Pani Łaskawa, miej w opiece Warszawę, jej mieszkańców i całą naszą Ojczyznę! Strzeż obecności Twego Syna w sercach wszystkich ochrzczonych, aby pamiętali zawsze o swej godności ludzi odkupionych krwią Chrystusa, wezwanych do ufności Bogu i do służenia z miłością człowiekowi. WypraszaJ, Maryjo, Twojemu ludowi wytrwałość, której potrzebuje, aby mógł pełnić wolę Ojca niebieskiego i dostąpić spełnienia obietnicy zbawienia. Niech pod Twoją opieką

³⁵ „L'Osservatore Romano” 20(1999) nr 8, 76-77.

ziarno świętości, tak bogato posiane na polskiej ziemi, stale się rozwija ożywiane łaską Ducha Świętego i wydaje obfite owoce w kolejnych pokoleniach.

„Anioł Pański”³⁶.

(Słowenia, Maribor, 19 września 1999)

Bądźcie ludźmi wiary

[6] 1. Na zakończenie tej uroczystej Eucharystii zanieśmy modlitwę do Maryi, której wielkim czcicielem był zawsze bł. Antoni Marcin Słomšek. Wielokrotnie uciekał się do Niej w latach swojego życia. Ufał niezłomie w Jej macierzyńską opiekę.

Drodzy bracia i siostry w Słowenii! Maryja zajmuje ważne miejsce w religijności waszego narodu. Mówi o Niej wiele waszych pieśni, liczne piękne kościoły i kaplice zostały Jej poświęcone we wszystkich zakątkach waszej ziemi. Pragnę wspomnieć tutaj zwłaszcza o trzech słynnych sanktuariach maryjnych: Sveta Gora, Brezje i Ptujaska Gora, do których chętnie pielgrzymujecie, aby szukać w nich schronienia w chwilach prób i trudności oraz by dziękować, gdy wasze prośby zostają wysłuchane.

W tych ośrodkach głębokiej duchowości maryjnej uczymy się wzrastać w wierze i silniej odczuwamy pragnienie naśladowania Maryi – Jej czystości i pokornego poddania się woli Bożej. Maryja prowadzi nas do Chrystusa, w którym rodzina ludzka ma się stawać rodziną dzieci Bożych.

2. Sądzi się czasem, że człowiek jest istotą całkowicie samodzielną i niezależną, pozbawioną wszelkiej więzi z Bogiem, jak gdyby był samowystarczalny i mógł czerpać siły potrzebne do realizacji swojej osobowości wyłącznie z własnego wnętrza, ze swojego rozumu i z dzieł swoich rąk. Ale czy człowiek może naprawdę zrealizować się bez Boga albo wręcz przeciw Bogu?

Świałany przykład Dziewicy z Nazaretu, pokornej Służebnicy Najwyższego, ukazuje, że człowiek znajduje swój prawdziwy cel jedynie w Bogu. Właśnie dlatego błogosławiony bp Słomšek nauczał niestrudzenie, że wiara winna być podstawą życia człowieka i wszelkiej odnowy społecznej.

Bracia i siostry w Słowenii, jeżeli chcecie zbudować społeczeństwo, które będzie gościnnym domem dla wszystkich, korzystajcie z wielkiego daru wiary, przyniesionej do waszego kraju ponad 1250 lat temu z trzech [7] pierwotnych ośrodków chrześcijaństwa – Salzburga, Akwilei i Velehradu. Tak jak bp Słomšek bądźcie ludźmi wiary.

³⁶ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 20(1999) nr 11, 6-7.